

רע"פ 3681/19 - יהב שבתאי נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 3681/19

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: יהב שבתאי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בעפ"ג 74263-01-19 מיום 16.4.2019 שניתן על ידי כב' השופטים ש' בורנשטיין, ד' עטר וע' קובו

בשם המבקש: עו"ד חיים כהן

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופטים ש' בורנשטיין, ד' עטר ו-ע' קובו) בעפ"ג 74263-01-19 מיום 16.4.2019, במסגרתו נדחה ערעורו של המבקש על גזר דינו של בית משפט השלוםבראשון לציון (השופט ע' מיכלס) בת"פ 45212-02-18 מיום 31.12.2018.

2. המבקש הורשע, על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממשית, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

3. על פי המפורט בעובדות כתב האישום המתוקן, בין המבקש לבין המתלונן הייתה היכרות מוקדמת ממקום עבודה משותף, ובין השניים התגלע ויכוח לנוכח טענותיו של המתלונן על התנהלותו של המבקש במקום העבודה.

עמוד 1

ביום 7.9.2017, בסמוך לשעה 21:30, נפגשו השניים בחדר כושר בראשון לציון ושוחחו ביניהם. בשלב מסוים במהלך השיחה, ביקש המתלונן מהמבקש כי ימשיכו לשוחח במועד מאוחר יותר, אך המבקש המשיך ופנה אל המתלונן עד שזה האחרון נאלץ לעבור למתקן אימונים אחר בחדר הכושר כשגבו אל המבקש.

לאחר מכן, המבקש ניגש אל המתלונן, הכה אותו בחוזקה בעורפו, הפיל את המתלונן מהמתקן עליו ישב, והכה אותו באגרופים ובבעיטות בפלג גופו העליון בעודו שוכב על הרצפה.

כתוצאה מכך, נגרמו למתלונן כאבים בראשו ובצווארו, סחרחורות וסימנים אדומים על פניו, והוא פנה לקבלת טיפול רפואי.

4. בשלב הטיעונים לעונש, ביקש המבקש כי בית המשפט יבטל את הרשעתו, וזאת לנוכח הפגיעה באפשרויות התעסוקה שלו בעתיד אם תיוותר הרשעתו על כנה, ולאור המלצת שירות המבחן לבטל את הרשעתו. כמו כן, הוסיף המבקש וטען כי לתקיפתו קדם "קנטור" מצד המתלונן.

מנגד, המשיבה סברה כי "תקיפתו הברוטלית" של המבקש, כלשונה, מצדיקה עונש מאסר בפועל אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות, והציגה לבית המשפט, ובהעדר התנגדות מצד המבקש, סרטון המתעד את תקיפתו שלהמתלונן על ידי המבקש בחדר הכושר (להלן: סרטון האירוע).

5. בגזר דינו, בחן בית משפט השלום בראשון לציון את אמות המידה אשר הוטו בעניין כתב(ע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל(21.8.1997) (להלן: הלכת כתב) לעניין הימנעות מהרשעה, וקבע כי לנוכח האינטרס הציבורי והצורך להילחם בתופעת האלימות, ומאחר שהמבקש לא הוכיח כי הרשעתו תגרום לנזק מוחשי ומשמעותי לשיקומו, אין לבטל את הרשעתו.

6. כמו כן, דחה בית המשפט את טענתו של המבקש כי המתלונן התגרה בו קודם התקיפה, וקבע כי אירוע "הקנטור" הנטען אינו מופיע בעובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה המבקש, וכי מסרטון האירוע עולה שהמבקש תקף את המתלונן במנותק מאירוע כלשהו שקדם לכך.

7. בקביעת מתחם העונש ההולם למעשי המבקש, עמד בית המשפט על הנזק הרב שהיה יכול להיגרם כתוצאה ממעשי המבקש, ואף ציין כי טענתו לפיה עובר לתקיפתו התגרה בו המתלונן מלמדת כי בהודייתו נטל אחריות מוגבלת למעשיו.

משכך, ובהתחשב במדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים, קבע בית המשפט כי מתחם העונש ההולם את מעשי המבקש נע בין עונש מאסר מותנה, שירות לתועלת הציבור או עבודות שירות לבין מספר חודשי מאסר מאחורי סורג ובריוח.

8. בקביעת עונשו של המבקש בתוך המתחם, שקל בית המשפט לקולא את העובדה כי המבקש נעדר עבר פלילי; כי נטל אחריות "מסויגת" למעשיו; וכן את המלצות שירות המבחן כי הוא אינו זקוק לשיקום. מנגד, התחשב בית המשפט לחומרא בחומרת מעשי המבקש.

לנוכח כל זאת, הטיל בית המשפט על המבקש עונש של חודש מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות; 4 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, לבל יעבור המבקש עבירת אלימות; וכן חיוב בתשלום פיצוי בסך 3,000 ש"ח למתלונן.

9. המבקש ערער על גזר דינו בפני בית המשפט המחוזי מרכז-לוד, וטען כי יש לבטל את הרשעתו לנוכח המלצת שירות המבחן ולאור פיטוריו הצפויים ממקום עבודתו הנוכחי אם תיוותר הרשעתו על כנה.

10. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של המבקש, וקבע כי אין להימנע מהרשעתו בנסיבות העניין.

נקבע כי "טיב העבירה ונסיבותיה", לנוכח מעשיו האלימים של המבקש ונטילת האחריות החלקית מצדו על מעשיו, אינם מאפשרים בנסיבות דנן להימנע מהרשעתו.

כן צוין כי המבקש לא הוכיח כי תיגרם לו פגיעה קשה "וקונקרטית" בשיקומו, שכן חוסר האפשרות לעבוד במקום עבודה מסוים אינו מהווה פגיעה המצדיקה הימנעות מהרשעה.

11. מכאן בקשת רשות הערעור שלפניי, אשר לצידה הוגשה גם בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל אשר הוטל על המבקש.

בבקשה למתן רשות ערעורנטען כי שגו הערכאות הקודמות משהתעלמו מהמלצת שירות המבחן לביטול הרשעתו של המבקש, ומשקבעו כי לא נטל אחריות מלאה על מעשיו לנוכח טענתו כי המתלונן התגרה בו עובר לתקיפתו. לשיטת המבקש, טענות אלו מעוררות סוגיות משפטיות עקרוניות החורגות מעניינו הפרטי, ועל כן מוצדק בנסיבות העניין להיעתר לבקשתו.

כמו כן, נטען כי יש לקבל את הבקשה "משיקולי צדק", שכן לעמדת המבקש יש שום הלכת כתב בנסיבות המקרה מצדיק את ביטול הרשעתו.

לבסוף, ביקשה המבקש להציג בפני בית משפט זה הודעות המצויות בתיק החקירה בעניינו אשר לטענתו יתמכו בגרסתו כי המתלונן התגרה בו עובר לתקיפתו.

דיון והכרעה

12. לאחר שעיינתי בבקשה ובנספחיה אני סבור כי דינה להידחות.

13. הלכה היא כי רשות ערעור "בגלגול שלישי" שמורה למקרים חריגים בהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או למקרים בהם מתעורר חשש מפני עיוות דין מהותי או אי צדק קיצוני שנגרם למבקש.

14. הבקשה שלפניי אינה עומדת באמות המידה האמורות. חרף ניסיונו של המבקש לשוות לטענותיו נופך עקרוני, אני סבור כי למעשה בקשתו אינה חורגת מדל"ת אמותיו של עניינו הפרטי אשר נדון באופן מקיף וממצה בפני שתי ערכאות. די בכך כדי לדחות את הבקשה.

15. זאת ועוד, בית משפט זה שב ופסק כי יש אמנם לייחס חשיבות רבה לתסקיר שירות המבחן המספק תמונה רחבה ומקצועית, ואולם יש לראות בתסקיר שירות המבחן המלצה בלבד ותו לאועל בית המשפט להידרש למכלול השיקולים הרלוונטיים מלבד האמור בתסקיר שירות המבחן בבואו להכריע בסוגיה זו של ביטול הרשעה(וראו: רע"פ 9059/18 והבי נ' מדינת ישראל (27.12.2018)).

16. אף לגופו של עניין, אני סבור כי בנסיבות העניין יש לבטל את הרשעתו של המבקש. זאת, מאחר שהמבקש לא הוכיח כי אם תיוותר הרשעתו על כנה ייגרם לו נזק מוחשי וקונקרטי המצדיק את ביטול ההרשעה, ולנוכח האינטרס הציבורי שבהרשעתו.

מעשיו של המבקש חמורים הם, וראויים לגינוי - המבקש היכה את המתלונן בחוזקה, והפליא בו את מכותיו גם לאחר שנפל על הרצפה ושכב חסר אונים. הותרת הרשעתו של המבקש על כנה יש בה כדי להעביר מסר חד וברור בדבר האיסור והחומרה שיש לראות בביצוע עבירות אלימות במרחב הציבורי בתקווה שיהא בכך כדי לשרת את האינטרס הציבורי במיגור תופעות בריונות אלו (ראו והשוו: ע"פ 8244/17 מדינת ישראל נ' פלוני (21.6.2018)).

17. כמו כן, לטעמי, משהודה המבקש בעובדות כתב האישום המתוקן - אשר לא כללו כל תיאור של התגרות מצד המתלונן - ורק בשלב הטיעונים לעונש העלה את טענתו כי קדם לאירוע התקיפה קנטור מצד המתלונן, בצדק קבעו הערכאות הקודמות כי המבקש נטל אחריות מוגבלת בלבד למעשיו.

18. בשולי החלטה זו אציין כילא מצאתי לנכון להידרש לבקשה לצירוף ראיות בשלב זה משלא מצאתי טעם המצדיק את קבלת הראיות בשלב דיוני מאוחר זה (יוסף אלרון "קבלת ראיות שלא על פי סדר הדין" המשפטיב 15 (2007)).

19. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ממילא מתייתרת הבקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר שהוטל על המבקש.

ניתנה היום, י' בסיון התשע"ט (13.6.2019).

שׁוֹפֵט
